

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

A FEHÉR RÓZSAFÜZÉR

Hét éve járok a kistarcsai Flór Ferenc kórházba önkéntes beteglátogatóként, két osztályon szolgálok, a gégyészetben és az egyik belgyógyászati osztályon. Kistarcsán lakom én is, a kórháztól négy-öt kilométerre. Amikor látogatom a betegeket, ezt az utat gyalog teszem meg, közben rózsafüzért imádkozom, amit a kórházban lévő betegekért ajánlok fel.

Egy hajnalban arra ébredtem, hogy álmomban egy fehér rózsafüzért nyújtott valaki felém. Gondoltam magamban, hogy nekem van már rózsafüzérem, de azért elfogadtam.

Felébredvén megkérdeztem magamtól, vajon mit üzen ez nekem, talán keveset imádkozom a rózsafüzéért? Ez a hétnek azon a napján történt, amikor a kórházban szoktam szolgálni.

Ezen a napon, amikor az egyik kórterembe beléptem és beszélgettem egy beteggel, azt kérte tőlem, hogy tanítsam meg, hogyan kell imádkozni a rózsafüzéért. Hosszú évek óta járok már betegekhez, de ilyet még senki nem kért tőlem, ezért nagyon meglepődtem és visszakérdeztem, hogy tényleg meg akarja tanulni? – mert közben eszembe jutott az álmom, hogy miért nyújtotta felém valaki a rózsafüzéért.

És ő válaszolt, hogy igen, és én megtanítottam rá. Azt tapasztalom, hogy ettől kezdve sok beteg kért már erre. Talán azért is, mert a beszélgetések végén meg szoktam ajándékozni azokat a betegeket, akik elfogadják tőlem, egy Irgalmas Jézust ábrázoló szentképpel, aminek a hátulján rajta van az irgalmasság rózsafüzér ima. Ezért is kerül többször szóba, hogyan kell ezt imádkozni. Teljes ökumenét élek meg

ezen a téren, mivel már református, evangélikus beteg is kért tőlem rózsafüzéért, és hogy tanítsam meg, hogyan kell ezt imádkozni. Mivel sok betegnek nincs rózsafüzére, ezért mindig tartok az önkéntes köpenyem zsebében több rózsafüzéért, amiből ilyenkor nekik ajándékozhatok.

Advent idején egy alkalommal, amikor a kórteremben négy beteg feküdt, hárommal már beszélgettem hitéleti témákról is, s a negyedik ágy felé menet a beteg, már közben felém emelte a kezét, egy ötven éves kinézetű asszony, hogy ne lépjek a közelébe és közben mondta, hogy ő ateista. Nagyon szidja az Istent, hogy már mindenkit elvett tőle, csak ő maradt meg, de miért hagyta őt meg?

Erre én azt feleletem, neki, hogy csak egy simogatást adok a paplanon keresztül és megsimítottam a lábánál közben mondtam: Magát is nagyon szereti az Isten...

Mire ő azt válaszolta, legnagyobb meglepődésemre: hol van egy szék? Üljön ide le mellém és egy órát beszélgettünk az életéről. Elmondta, hogy az apja párttitkár volt, ő is a hadseregnél dolgozott, mint gépkocsivezető, ezért őt ateistának nevelték, eltitkolták előle, hogy kicsiként őt megkeresztelték, csak nagymamája halála után találta meg a saját keresztlevelét.

S azt mondta, hogy csak egy Mi-atyánkot tud imádkozni, de majd karácsonyra megy a rokonokhoz és ott megtanul imádkozni és mivel tud internetezni, majd ott is utána néz az imáknak. S a végén még egy rózsafüzéért is elfogadott tőlem, s nagyon köszönte a beszélgetést.

Egy önkéntes beteglátogató

Tartalom:

Öreg plébános levelei 18. rész	2
Szent Norbert	3
Baba-mama klub hírei	3
Cigánypasztoráció	4

LELKI DÉLUTÁN

Szeretettel hívjuk minden kedves testvérünket, akik szeretnék komolyabban venni Jézust az életükben, és meg akarják újítani a kapcsolatukat az Úrral, egy evangelizációs délutánra, amely pünkösöd közeli lélekáradás. Ez az alkalom lehetőséget kínál arra, hogy lélekben gazdagodjunk! Jézus Téged is hív és vár, mondj IGEN-t a hívására!

*Áldjad, lelkem, az Urat,
és egész bensőm dicsérje szent nevét!
Megbocsátja minden bűnöd,
és meggyógyítja minden gyöngeséged.*
(103. zsoltár)

Részletes program:

2014. június 21., szombat

14-15 óráig dicsőítés

Dicsőítés alatt kérjük az Urat, hogy áarassa kegyelmét a jelenlévőkre, és előre áldjuk és magasztaljuk mindazért, amivel megajándékoz minket a délután folyamán.

15-16 óráig evangelizáció,
tanítás, tanúságtétel

16-16.30-ig szünet

16.35-17.35-ig zenés szentségimádás

18-19 óráig szentmise

19 órától közbenjáró ima

*Urunk, Jézus Krisztus
vigasztalja meg szíveteket,
és szilárdítson meg benneteket
minden jótettben és szóban.*

(2Tessz 2,17)

A délután programját az Elizeus közösség szolgáló csoportja vezeti.
Honlapjuk: elizeus.kozosseg.com

ÖREG PLÉBÁNOS LEVELEI (18. RÉSZ)

Dr. Czapik Gyula egri érsek írásából összeállította Somlai József ny. plébános

Kedves Uramöcsém!

A mai levelemben nem térek azonnal az írandó dolgokra, hanem egy-két sort előre bocsátok. Mi írók, ne vegye hiúságnak Uramöcsém, hogy közējük számítom magamat is, de hát jelöltek e névvel nem egyszer olyanokat is, akiknek kevesebb sora kapott nyomtatott betűt, mint az én irodalmi tevékenységem.

Vegye tudomásul Kedves Uramöcsém, és vegyék tudomásul azok is, akiket illet, hogy amit a sajtóról példaként elmondandó vagyok, nem vonatkozik a mostani újságokra, sem azok munkásaira. Régen letűnt idő az, amelynek alakjait én most tollhegygel kirajzolni iparkodom. Azt sem merném állítani, hogy a tollforgató iparosok többségükben afféle ütődött, sikerre éhes hadsereg. De hát bizony

régente úgy volt, hogy aki valami hivatalból kibillent és a dutyit szerencsésen kikerülte az vagy beállt végrehajtnak, vagy pedig nagyságos cimborái pártfogásával, vármegyei kormánytámogató helilapot alapított, megfelelő pénzegéllyel, és azokat dicsérte és magasztalta, akiktől várt és kapott elég zsebbe valót. Bizony-bizony nem akarok igazságtalan lenni a régi sajtó munkatársaival szemben sem, ezért elismerem, hogy az eddig említettek kivül voltak más fából faragott legények is közöttük. Kerültek olyanok is, akik komolyan vették az elvek szolgálatát, de az ilyenek idővel elszürkültek, eltűntek, beolvadtak, vagy Krisztus vértanúi elismerést kaptak az Égben.

Ismételten és ismételten hangsúlyozom, hogy a sajtó, főleg a katolikus sajtó jelenlegi képviselőiről nem akarok én írni semmi rosszat. Szívesen elhiszem, hogy a mostaniak elvhű, tiszta múltú, szeplőtelen jellemű és Krisztusban gyökerező meggyőződéses hitvallók. Én azonban most a Nagyecskén működő újságról mondom el egyet, mást.

Ott szakítam félbe Kedves Uramöcsémhez írt múltkori levelemet, hogy az apátúr kívánságára a „Nagyecské és Vidéke” szerkesztőségébe mentem. Nem voltam még azelőtt soha életemben olyan közvélemény csináló műhelyben, de képzeletemben különbnek gondoltam el, mint amilyenek találtam. Bementem hát ebbe

a házba, ahol eligazítottak a „szerkesztőség”-be. Az udvarba kellett kerülnöm, honnét céломhoz értem. A kisvárosi házaknál szokásos üvegezett folyosónak elkerített része volt ez, amelyben két íróasztal és néhány szék képezte az egész berendezést.

Az egyik íróasztal mellett éppen öltözködött Vágó Töhötöm laptulajdonos úr, akit már látásból ismertem. Középtermetű gombóc-emberke volt, krumpliorra alatt huszárhajusszal és örökké hadonászó kurta karokkal.

Akkor még nem ismertem életének előiratait, de később informált róla az apátúr. Vitnyecskó Pálnak hívták és valahol Árvamegyében volt közgyám és képviselőválasztási agitátor. Egy általa megbuktatott ellenzéki jelölt rábizonyította, hogy az árvák pénzét jogtalanul használta. Elcsapták. Ámde ugyanakkor lett belügyminiszteri államtitkár az a képviselő, akinek szavazat szállítójaként tevékenykedett. Ez az államférfiu ország szemléje első észrevételül úgy vélte, hogy a kormánypártjának ügye a nagyrecskei járásban nem elég erős. Tudtára is adta ezt az illetékes főispánnak azzal a meghagyással, hogy ott helyt hetenként kétszer megjelenő lapot alapítson és annak kiadójául és szerkesztőjéül Vitnyecskó Pált, nyerve meg. A laphoz belügyi áldásul évi 300 pengő pénzegélyt és két vasúti szabadjegyet utaljon ki az államtitkár úr, amely szabadjegyeket egyenként évi 1.120 pengővel a Blum Izsó és a Koneskó Arnold cégek vették át vigéceik (üzletszerzők) számára, akik aztán a „Nagyecské és Vidéke” „munkatársai” címén utazták be az országot gabonaügyekben. Így került Vitnyecskó Pál Nagyecskére, de előbb Vágó Töhötömmre változtatta a nevét, és már bemutatkozó vizitje alkalmával így kezdé minden második mondatát: *Tudod bratocskám, mi pálocok úgy szokunk mondani...* Vágó úr a plébániával kezdettől fogva nem állott valami jó lábbon. Abban az időben folytak ugyanis a hitvallásos iskolák elközösítésének gonoszságai és ő, mint a szabadelvű kormány helybeli hírnöke, ennek volt eredményesen működő munkása.

Amint beléptem a „szerkesztőség”-nek nevezett folyosórészbe, csak Vágó urat találtam ott és épp ő is távozóban volt. Kalapja a fején, felöltökabátját gombolta. Igen meglepődött, amikor meglátott. *Hát magát bratocskám mi hajtotta ide?* – kérdezte nem valami megnyerő úriasszággal. Előadtam neki a nagyrecskei freskó felföldözés történetét és kértem, hogy e nagy eseményt lapjában tegye közzé. Nem nagyon hatódott meg tőle.

Szip, szip, – mondta. – *De hat mit szólja hozza a főispán, ha klerikalis misszással írjuk tele lápot?* Erre aztán előjöttem előbb az erkölcsi okokkal, végül, pedig az anyagi érveimmel. Erkölcsi okként a kultuszminisztérium érdeklődését és a műemlékek bizottságának várható kizárását említettem. Vágó úr erre sem lelkesedett. *Mit kultuszminisztérium,* – legyintett lekicsinylően, – *az nem pártolfogolja az enyim lápot.* Utolsó biztatóul most már rátértem az anyagi okokra. *Mindezekhez csak úgy mellékesen megemlíteném még,* – mondtam, – *hogy az apátúr valamelyes alakban honorálni is óhajtaná becses lapjának íróját, csak előzőleg legyen kegyes szerkesztő úr idejében bizalmasan értesíteni bennünket, hogy nem sértjük-e meg ezzel a magatartásunkkal a sajtó emedemes munkását.*

Erre aztán nekibarátságosodott Vágó szerkesztő úr is. *Ez már szip szó,* jelenté ki élénken. *Tudja bratocskám, hogy mi páloc skriblerék (tehetségtelen rossz író) ázt szoktuk mondani: Piz beszil, újságíró meg kiteszi a lapba, hogy mit beszil! He, he, he!*

Áttértünk a részletkérdésekre. Vágó úr úgy kívánta, hogy segédszerkesztőjével, kit majd a plébániára küldend, beszéljünk meg a cikkeket tartalmát. A segédszerkesztőt hívjuk meg vacsorára, a cikk honoráriumaért (tiszteletdíj, szerzői díj) azonban ő jön el személyesen az apátúrhoz. Befejezésül meglegedését fejezte ki a tárgyalatok fölötti ilyképpen: *No, végre találtam okos papocskakat is, akik irtik mi a sajtó. Mert hát tudja bratocskám eddig is akarták írni papok újságomba. Hogy én teszek ki, ők meg adnak alldás. Szip, szip van az alldás. De hat ha én is adom alldás nyomdásznak, szabónak, suszternak, (cipész) azok nem adják nekem semmi sem. Főispán adja szubvenció, (pénzbeli támogatás) Klein bank adja szubvenció, Khon gyár adja hirdetés, papok adják alldás!*

Tovább folytatta volna még a papságnak a sajtóval szemben tanúsított értelmetlenségét, de félbeszakította az ajtó

kitárulása, amelyen egy kikent-kifent ifjú arslán (régi gavallér) lépett be. Lábán lúdtalpú sárgacipő volt, amelyre hamuszínű kamásli (bokavédő) borult. E fölött kéttényérnyi magasságban irtószélesen felhajtott pepitanadrág kezdődött, melyhez följebb fehér pikké (kidomborodó mintázatú kettős selyem, vagy pamutszövet) mellény, csimbókós (összeragadt) kraváti (nyakkendő) és sötétzöld gigerli (piperkóc, divatmajom, ficsúr) kabát társult. A hórihorgas szobor tetején, kosorrú tökfej magaslott ki, melyet fekete pincskalap (keménykalap) koronázott, színével élénken elütvén gazdájának lángszínű, gyapjas hajától. Egyik kezét az ajtó kicsapása után csipőjére tette, a másikkal, pedig a karvastagú, kétkönyöknyi gömbfogantyúval ellátott dendí (piperkóc, ficsúr) pálcát tartott.

Vágó úr rákiáltott: *Jó, hogy jön bratocskám, ip magara van szikségunk!* De én is elkiáltottam magamat, mert ahogy az élénk hajszínű, kosorrú, szeplős ábrázatját megpillantottam, legott megismertem benne egykori iskolatársamat. *Szervusz, Tóbi!* – mondám lelkesen. Tauber Tóbiás volt ugyanis az illető, a falumbéli szatócs legöregebbik fia. Vele jártam negyedik gimnazista koromig, honnét nem éppen tisztességes viselt dolgai miatt elbocsátották, magyarul kicsapták. Hallottam aztán, hogy apja rengeteg pénzzel valami pesti svindli (csalás, szélhámosság) kurzusra (tanfolyamra) járatta és a kereskedelmi pályára adta. Érthető talán, hogy kitört belőlem a falubéli viszontlátásnak öröme. Tóbiás azonban éppen nem örvendezett. Megállott és impertinensül (kihívóan szemtelenül, pimaszul) szólott: *Discövöi Edömér szerkesztő vagyok. Uraságod bizonyára összetéveszt Tauber Tóbiással.*

Vágó szerkesztő úr azonnal észrevette, hogy segédszerkesztője elszólta magát, és kínos helyzet következik számára, ha leleplezem. Hamarosan közbevágott: *Csitt! Tudják bratocskáim, mi pálocok aztat szoktuk mondani: Nem szabad a régieket piszkálni. Most elég, ha azt tudjuk: Magyarországon legokosabb ember gróf Tisza Kálmán miniszterelnök, utána gyin a főispán és mától kezdve, amíg meg nem mondom, hogy nem: a nagyrecskei apátúr.*

Értsünk szót! - folytatta Vágó úr és fölvilágosította a segédszerkesztőt a helyzetről, a jövő feladatairól és a megírandó cikkről. Midőn befejezte, magunkra hagyott: No, most intézzék el egymás között ügyeiket, - mondá, és elment.

Hogy miként intéztük el, majd legközelebb mondja Kedves Uramöcsémnek a hűségös barátja: az öreg plébános.

SZENT NORBERT - JÚNIUS 6.

Norbert a mai Hollandia területén Gennepeben született, szülei - egy látomás alapján - már kis korában úgy gondolták, hogy Isten a papságra hívja. Már nagyon korán elhelyezték egy káptalanba (püspök körüli papi testület), ahol megkapta a kisebb rendeket, de nyilvánvalóan nem volt szándékában papnak lenni.

Gazdag volt, pompakedvelő, tüzes kedélyű és igen hajlott a szélsőségekre. Életét egyre inkább a földi örömökre rendezte be. Mindezek ellenére ifjúságát semmiféle bal lépés nem terhelte.

1115-ben történt igazi megtérése egy kolostorban, ahol kapcsolatba került néhány, reformot sürgető szerzetessel. Ekkor szenteltette magát pappá a kölni érsekkel. Szembefordult a káptalan életstílusával, amihez ő is tartozott. Lemondott javadalmairól, birtokairól. Pénzét széosztotta a szegények között és vándorprédikátorként járta az országot.

A források tanúsága szerint rendkívül jól tudott prédikálni. Kezdetben fő törekvése volt, hogy a viszályokat elsimítsa, később tüzes beszédeivel követőket toborzott az új életformához, amit alapított. Minden gondja a szegényekre és az apostoli életre irányult. Fontosnak tartotta a pápával való egységet. Elment II. Kallixtus-

hoz, hogy ő újítsa meg prédikációs engedélyét.

Társaival Prémontré völgyében kolostort alapított, ahol az ágostonos regula szerint éltek közös életet. Erről a helyről kapta nevét az új közösség: premonstreiek. A premonstreieknek a kolostori elmélyedést, tanulmányokat társítaniuk kellett a világban folytatott munkával, és azzal, hogy tanúságot tegyenek az evangéliumról keresztények és nem keresztények között.

Norbert továbbra is vándorszónok akart maradni anélkül, hogy egyetlen apátságba kötné magát. 1126-ban Rómába ment, és ott megkapta a pápától az általa hozott reform, illetve általa alapított rend jóváhagyását. Ugyanebben az évben Magdeburg érsekévé választották, és ettől kezdve jelentős szerepet kellett játszania korának történelmében. A II. Ince és II. Anaklét közt támadt egyházszakadás idején Norbert az elsők között állt Ince pápa pártjára. Egyházmegyéjének megújításával számos nehézségbe ütközött, ellenségeket is szerzett magának, de fáradhatatlanul dolgozott a belső megújulásért és a misszióért.

1134. június 6-án, 54 éves korában hagyta itt a földi életet. XIII. Gergely pápa avatta szentté 1582-ben.

BABA-MAMA KLUB HÍREI

A babaklub jó idő esetén májustól a plébánia kertjében tartja összejöveteleit. A kerti játékaink az évek során igencsak elhasználódtak, elfogytak. Ha valakinek van otthon olyan használt, de még jó állapotban lévő kerti gyermekjátéka (homokozó lapát, vödör, kis-

kanna, dömpér stb.), amivel a gyerekei már nem játszanak és szeretettel ajánlaná, a babaklub szívesen fogadja. A plébánián hivatali időben, vagy a babaklub idején (hétfő 10-12) le lehet adni.

Köszönettel: a babaklubos gyerkőcök és édesanyák

SZENTMISÉK RENDJE

hétfő:	18.00
kedd:	7.00
szerda:	18.00
csütörtök:	18.00
péntek:	7.00
szombat:	7.00; 18.00 (elővételezett)

vasárnap: 7.30; 9.00; 10.30

Nagytarcsán június 8-án és 22-én, július 13-án és 27-én, augusztus 10-én és 24-én lesz szentmise 11.30-tól

IRODAI ÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

hétfő:	15–18
szerda:	10–12
csütörtök:	10–12
péntek:	15–17

ESEMÉNYEK

- **Évzáró** június 7-én a focipályán.
- **Te Deum** június 15-én 9 órakor.
- **Napközis 1. Hittantábor** időpontja: június 23-27-ig a 2. Hittantábor időpontja: július 7-11-ig. Jelentkezési határidő és a tábor költségének befizetési határideje: május 23.
- **Hittanos nagytábor** július 19-25 között lesz Szigligeten.
- **Gyógyító imaszolgálat** június 21-én 14 órától a templomunkban.
- **Autóbuszos zarándoklatot** szervezünk **Máriapócsra** augusztus 9-10-én, szombat-vasárnap, melynek várható költsége 6.000 – 6.500 Ft lesz személyenként. Jelentkezni a sekrestyében kitett lapon lehet, 3.000,-Ft előleg befizetésével.
- Nyáron közösségeink **szünetet** tartanak. Kérjük, figyeljék a hirdetéseket!
- Somlai József atya papságának 60 éves jubileumi szentmiséje - **gyémántmiséje** - június 29-én lesz a 10.30-as szentmisén. Adjunk hálát közösen az elmúlt hat évtized kegyelmeiért!

TEMPLOMFELÚJÍTÁS

Májusban 242.000,-Ft gyűlt össze perselygyűjtésünk során.

Hálasan köszönjük!

Egyéni befizetés esetén a számlaszám: 65100242-11068659

Kistarcsai-Nagytarcsai Római Katolikus Egyházközségért Alapítvány, Patria Takarékszövetkezet.

A közlemény rovatba kérjük írják be: **Templomfelújítás**

IRÁNYELVEK A CIGÁNYPASZTORÁCIÓBAN

Napjainkban egyre többen szembesülünk a cigányság problémáival. Sokan sokféleképpen viszonyulunk hozzájuk. Ebben az írásban az egyház álláspontjával és stratégiájával ismerkedhetünk meg. A teljes szöveg elolvasható a uj.katolikus.hu/konyvtar.php?h=445 linken.

Most néhány részletet idézünk a műből: Jóllehet a dokumentum a cigányokra vonatkozik (akik roma, szinta, manus, kalé, gyitan, yenich stb. neveken ismeretek) mutatis mutandis érvényes a más hasonló életformát folytató vándorló csoportokra is.

A cigányokkal szemben már berögződött előítéletekből átlépünk az elutasítás jeleinek kimutatásába, melyek gyakran nem váltanak ki reakciót vagy tiltakozást azokból, akik mindezeknek tanúi. Mindez, főleg a múlt században, sok szenvedést okozott és az üldözések alapjául szolgált. E tapasztalatnak föl kellene ráznia mindannyiunk lelkiismeretét, felszítva az összetartás érzését ezzel a népességgel. Az Egyház elismeri a cigányok saját identitásához való jogait, és azon fáradozik, hogy igaz-

ságosabb bánásmódot tudjon kivívni a számukra, tiszteletben tartva a kultúráját és az egészséges hagyományokat. A jogok és kötelességek azonban szigorúan együtt járnak, így a cigányoknak is vannak kötelességeik a többi néppel szemben.

Ezen kívül a nevelés, a szakképzés, a személyes kezdeményezések és a felelősség, amelyek az emberi fejlődés elemei, mind elengedhetetlen előfeltételei annak, hogy a cigányok méltó életszínvonalra jussanak. A cigány közösségekben is elő kell mozdítani a férfiak és nők közti jogegyenlőséget a diszkrimináció minden formájának kiirtásával. A fejlődés megkívánja a nők méltóságának tiszteletét, a női kultúra felemelését, megőrizve azt az erős családi szellemet, amely jelen van a cigányok között.

A dokumentum nem csupán a cigány-pasztorációban ténykedő lelkipásztorokhoz és munkatársakhoz szól, hanem az egész egyházi közösséghez, amely nem mehet el érzéketlenül ezen kezdeményezés mellett, illetve szól magukhoz a cigányokhoz is. A cigányok és nem cigányok közötti teljes közösség eléréséhez vezető út, amely még éppen csak hogy elkezdődött, vagy számos országban még megvívandó csatát jelent, mindenkitől megkívánja a gondolkodás, a szív és a magatartás nagy megtérését. Ez képezi a közösség megteremtésének első mozgatórugóját, tudva, hogy az elutasítás és az igazságtalanság bármiféle megnyilvánulásának gyökere a bűn keserű valósága.

Tanító-egyház

NYÁRI ÖLTÖZET

- A szentmisén Jézus vár bennünket, elé megyünk, és Vele együtt ünnepeünk. Az iránta való szeretetünket, illetve nem szeretetünket fejezzük ki azzal, ahogyan öltözködünk.

- Megjelenésünk tehát legyen méltó. A férfiaknak hosszú nadrág, cipő vagy szandál, és ing. Nőknek illő hosszúságú szoknya, ruha, a vállat takaró, illendő kivágású és hosszú derekú blúz, szandál vagy cipő.

- Nem méltó sem nőknek, sem férfiaknak, és gyermekeknek sem a strandpapucs, az ujjatlan póló, a rövidnadrág vagy sort, a kivágott vagy a derekat nem takaró blúz, a túl rövid szoknya.

- Misére készüléskor, ha csak egy percre is figyelünk a Szentlélekre, biztosan megtaláljuk a módját, hogy hogyan öltözködünk elegánsan, divatosan és alkalomhoz illően.

Figyelmeztessük egymást szeretettel!

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség

Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános
Főszerkesztő: Lauer Tamás; Korrektúra: Bíró Ildikó; Készült 350 példányban
A plébánia címe: 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640-1359
Web: <http://kistarcsa.plebania.hu>; E-mail: kistarcsa@communio.hu